miaosakonna 1915, töötas 1915—20 Moskvas W. K. Ferrein'i keemiavabrikus, oli 1920—22 keemiaõpetajaks Tartu reaalgümnaasiumis ja kommertsgümnaasiumis, ühtlasi ülikoolis abiõppejõuks anorgaanilise ja analüütilise keemia õppetooli juures. P. oli 1923—25 anorgaanilise ja analüütilise keemia laboratooriumi juhataja abi; ta omandas 1924 Tartu ülikoolis dr. phil. nat. astme ja töötas 1925—26 Berliinis teaduslikul otstarbel. P. oli a-st 1926 füüsikalise keemia dots-ks ja a-st 1929 korraliseks prof-ks Tartu ülikoolis, kus toimib a-st 1933 anorgaanilise keemia prof-na. Ta on ajakirja „Keemia Teated" asutajaid (1932) ja peatoimetaja ning ühtlasi keemia oskussõnade komisjoni esimees. P. on avaldanud rea teaduslikke töid perioodilisis väljaandeis, toimetanud teose „Keemilise analüüsi praktikum" (Tartu, 1934) ja olnud loodusteaduslikkude õpperaamatute kaasautoriks. Ta teaduslikest töist mainitagu „Über die Hydratation der Terpene des Terpentinöls" (*Acta* A XVI$_1$, Tartu, 1929) ja „Zur Kenntnis der Thixotropie" (LUS-i Aruanded XXXV, 3/4, 1929). Loodusvarade Instituudi liige on ta a-st 1938.

Isikl. saadud andmed. *A. P-s.*

PARIS, Rudolf, maalikunstnik ja kunstiloolane, sünd. 12. IX 1896 vkj. Tartumaal Pangodi v. põllumehe pojana, lõpetas Tartu kommertskooli 1918, võttis osa Lõuna-Eesti kunstikaitse toimkonna tegevusest 1918 ja 1919, õppis kunstikoolis „Pallas" 1919—22 joonistamist ja maalimist ning 1922—25 Staatliches Bauhaus'is Weimaris maalitehnikat ja seinamaali V. Kandinsky juhatusel. Ta on õppinud a-st 1919 Tartu ülikoolis kunstiajalugu, Eesti ja Põhjamaade ajalugu ning Helsingi ülikoolis kunstiajalugu (1931). P. on toiminud eriainete õpetajana „Pallases" 1925—28 ja nõunikuna Riiklikus Propagandatalituses a-st 1935. Ta on avaldanud kirjutisi ning brošüüre eesti kunsti ja tarbekunsti üle, monograafilise uurimuse „Konrad Mägi" (Tartu, 1932) ja populaarse ülevaate „Uuem Eesti kunst" (*ibid.*, 1935; prantsuse keeles „L'art estonien", *ibid.*, 1936). A-st 1938 on ta ühtlasi kirjastus-osaühingu „Kultuurkoondis" väljaandel ilmuva eesti kunstnikkude monograafiliste esseede sarja toimetaja. „Eesti entsüklopeedia" kunstiosakonna toimetaja oli ta umb. II köite ulatuses. Kunstnikuna on P. teotsenud illustratsiooni ja karikatuuri alal.

Isikl. saadud andmed. *V. V.*

PARTS, Adolf Gustav, füüsiko-keemik, sünd. 19. III 1904 vkj. Pärnumaal Seli v. käsitöölise pojana, lõpetas 1922 Tartu reaalkooli ja 1925 Tartu ülikooli keemiaosakonna tehnilise keemia haru. P. omandas 1926 mag. chem. techn. astme ja 1929 dr. phil. nat. astme. A-st 1925 oli ta ülikooli füüsikalise keemia laboratooriumis abijõuks, siis assistendiks ja habiliteerus 1930 keemia alal. P. on töötanud 1932 *Rockefeller Foundation*'i stipendiaadina Göttingen'i ülikooli füüsikalise keemia instituudis, a. 1933 Tartu ülikooli ja *Junta de Relaciones Culturales*'i stipendiaadina Madridis *Instituto Nacional de Física y Química* füüsiko-keemilises osakonnas ja 1937—38 stipendiaadina P. A. Ühendriiges Long Islandi *Biological Association*'i laboratooriumis. Ta oli Tartu ülikoolis õppeülesandetäitjaks 1933—34, füüsikalise keemia dots-ks 1934—36 ja samal alal 1936—39 Tallinna tehnikainstituudi (a-st 1938 nimetusega tehnikaülikool) erakorraline prof.; on a-st 1939 korraline prof., a-st 1938 ühtlasi Loodusvarade Instituudi liige. P. on olnud E. Keemikute Seltsi esimees (a-st 1937), Akadeemilise Keemia Seltsi juhatuse ja Inseneerikoja nõukogu liige ning „Keemia Teadete" toimetajaid. Ta on avaldanud trükis paarkümmend tööd füüsikalise keemia alal väljaandeis „Zeitschrift für physikalische Chemie", *Acta et Comm. Univ. Tart.*, „Loodusuurijate Seltsi Aruanded", „Keemia Teated" jm. Neist töist nimetatagu „Über die Neutralsalzwirkung auf die Geschwindigkeit der Ionenreaktionen" (*Acta* A XVIII$_2$, Tartu, 1930).

Isikl. jm. saadud andmed.

H. P-z.

***PARTS, Elmerice,** tantsijanna, Kaarel P-i naine, on hilisemail a-il, peale solistina esinemiste, eriti alates 1931 harrastanud eesti rahvatantsude stiliseerimist ja on oma rühmaga esinenud mitmel korral Tartus. Oma töö juures on P. kasutanud mitte ainult olemasolevaid samme, grupeeringuid ja tuure, vaid on, tuginedes eesti muinasjuttudes, „Kalevipojas" jm. leiduvale ainestikule, loonud ka uusi või neid äratanud ellu. Oma üldiselt kordaläinud stiliseeringuis, mis

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 236